

Hazaérkezett Romániából a magyar parlamenti küldöttség

A magyar országgyűlés küldöttsége — amely Vass Istvánnak, az országgyűlés alelnökének vezetésével tíz napot töltött a Román Népköztársaságban — szombaton visszaérkezett Budapestre.

A romániai út élményeiről, tapasztalatairól Vass István megérkezése után a következőket mondta:

— A látogatás egyik legmaradandóbb emléke az a gyors fejlődés, amelyre méltán büszkének román barátaink. A lakásépítkezés különösen gyors, s ahogy láttuk, tapasztaltuk, bizony hamarabb tető alá kerülnek az új otthonok, mint nálunk.

Sok gyárban voltunk s felkerestünk több mezőgazdasági üzemet, meghatározó volt az a szeretet, amellyel mindenütt fogadtak, s a magyar nép iránti őszinte barátság sok-sok megnyilvánulása, amellyel lépten-nyomon találkozunk.

Romániában az életszínvonal ma jóval magasabb, mint pár évvel ezelőtt volt, s román barátaink lelkesedéséből, szorgalmából ítélve bizonyos, hogy további szép sikereket érnek el a szocialista építésben.

— A tíznapos látogatáson természetesen alkalom nyílt a román képviselők munkájának megismerésére, a parlamenti munka tapasztalatainak kicserélésére. Ezek az őszinte hangú, közvetlen eszmecsereik rendkívül hasznosak, tanulságosak voltak.

Ülést tartott az MSZBT országos elnöksége

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság országos elnöksége

szombaton Rónai Sándor elnöklésével ülést tartott a Magyar—Szovjet Barátság Házában. Az ülésen részt vett dr. Orbán László, az MSZMP

Központi Bizottságának osztályvezetője is.

Rónai Sándor elnöki megnyitója után Kristóf István, a társaság főtájtára beszámolt a legutóbbi elnökségi ülés óta végzett munkáról.

ÖSSZEGYÚJTÁSRA VÁRO „APRÓPÉNZ”

Sokan és sokszor írtak, beszéltek már arról, hogy a múltban egy-egy üzem valóságos »ipari sündisznóállása« változott. Jól berendezett gyárkapuk, párnázott irodajátók zárták el a betekintés lehetőségét a vetélytárs, a másik gyár embere elől. Ez természetes volt a farkastörvény érvényesülésének korszakában. Miért is fedte volna fel titkait, vagy engedte volna be a konkurencia emberét a tőkés?

Most is vannak berendezett gyárkapuk, sőt párnázott irodajátók is. De ezek nincsenek hétpécsetes lakattal bezárva. Nincsenek olyan gyári titkok, amelyeket ne tudhatna meg a testvérállalat. Sőt, évek óta igen sokat beszélünk arról, hogy tegyük közkinccsé a hasznos tapasztalatokat, a korszerűbb gyártási módszereket, újítási javaslatokat. Adjuk tovább ezeket mindannyiunk hasznára. S alkalmazkodik is a jó termelési tapasztalatokat, technológiai elgondolásokat a rokonszámak, gyárak.

Az utóbbi időben a tapasztalatcserét jónéhány szegedi üzemben valahogy más-ként értelmezik, mint régebben, évekkel ezelőtt. Ennek az újfajta értelmezésnek adott hangot az egyik üzemi küldöttválasztó párttaggyűlésen jelenlévő műszaki dolgozó. Arról beszélt, hogy

még mindig igen kevés mérnök, műszaki mehet külföldi tapasztalatcserére. Nem elég csak leszögezni az elveket, hangsúlyozni, hogy érjük el a világszínvonalat egyes ipari termékek gyártásában, ha akikre a világszínvonal elérésének feladata vár, nem láthatják, hogy milyen is az a világszínvonal. A külföldi utak gazdaságosságáról pedig így érvelt: könnyen kiszámítható, hogy mi kerül többbe, a szakemberek útköltsége, napidíja, vagy a külföldön már készre megtalálható üzem-szervezési tapasztalatok, korszerű gyártási eljárások itthoni megszerzése, kikísérletezése.

Nem akarjuk elvitatni a külföldi utak hasznát, hiszen gyakorlati példák bizonyítják, hogy mennyire kamatozó dolog, ha egy-egy szakmáját jól ismerő, képzett mérnök, műszaki dolgozó valóban tanulmányútra és nem kirándulás-ként megy külföldre. De mindjárt hozzátesszük, hogy a világszínvonal megismerésének és elérésének ez csak egyik módja. S a külföldön szerzett tapasztalatoknál jóval többre van szükség e komoly célkitűzés eléréséhez. Mindenekelőtt a szakemberek hazai alkotó, kezdeményező készségének még szélesebb kibontakoztatására, fokozottabb tudományos kutatómunkára, a kísérletek bővítésére, a hazai tudomány eredményeinek, a találmányoknak, újításoknak széles körű alkalmazására, s nem különben a jó termelés-szervezési tapasztalatok kicserélésére. Valljuk be őszintén, a külföldi utak további bővítését devizakészleteink is korlátozzák. De mielőtt tovább folytatnánk az okfejtést, szögezzük le: ma jóval többen járnak külföldre, mint öt évvel, két vagy egy évvel ezelőtt. Úgy hisszük, alig van olyan vállalat Szegeden, ahonnan valamelyik vezető, mérnök, vagy műszaki ne járt volna külföldön.

is. A kenderfonógyár Vörös Csillag brigádja az utóbbi időben mások kérésére valóságos »házhöz szállítja« a mozdalomban szerzett tapasztalatait. Legutóbb a kéziszerszámgyáriak és a nagy-laki kenderfonógyár szocialista brigádjának tagjai hívták meg baráti találkozóra a kenderfonógyáriakat. Az újszagediek már nemcsak az üzemekre, falura is gondoltak. A Mező Imre szocialista brigád tagjai éppen legutóbbi értekezletükön határozták el, hogy termelő-szövetkezeti szocialista címmel küzdő brigádokkal teremtenek kapcsolatot, hogy kicserélhessék tapasztalataikat.

E munkához nem kérnek sokat a szocialista brigádok. Ők is szeretnék eljutni külföldre, tanulmányútra, mint például a MAV Szegedi Pályafenntartási Főnöksége makói József Attila brigádja, de egyelőre megelégednek a hazai tapasztalatcserével látogatások szervezésével, s mégis föltehetőbb hasznos tapasztalatokért.

Vállalatunk vezetői, a szakszervezetek, de különböző társadalmi szervek, tudományos egyesületek is sokat tehetnek a tapasztalatok kicseréléséért. Az MTESZ Szegeden eredményes munkát végez az újítások, az új technológiai eljárások, szakmai tapasztalatok elterjesztésében. Sajnos nem mondhatjuk, hogy mindenütt egészséges az újítómozgalom. Sok még az elheverő javaslat és az értékes újítások is csak házon belül maradnak, nem válnak közkinccsé. Felelős emberekre hárul a továbbítás gondja, de úgy látszik, ezt nem szívesen veszik magukra. Ha pedig mégis eljut valahova egy-egy újítási javaslat, úgy tekintenek rá, mint idegen gyermekre, s úgy is bának vele.

Sok társadalmi szerv sokat tesz az üzemi tapasztalatok továbbításáért, kicseréléséért. Még sincs igaz gazdaság a tapasztalatcserének. Egy kicsit úgy látszik, a sok baba között — ha nem is vesz el teljesen a gyermek —, nem fejlődik úgy, ahogy kellene. A fennálló igen hasznos rendelkezéseknek nincs kellő foganatjuk. A többi között a vállalatok kötelessége továbbítani a más-hol is használható újítási javaslatokat. El kellene jutatni ezeket az iparigazgatósághoz, a Találmányi Hivatalhoz. Sajnos sürgőn megfelelnek e kötelességnek. Jó lenne figyelmeztetni őket mulasztásukra, de nemcsak szóban, útszágcekkben, hanem állami felelősségre vonással is. Még keveset halottunk arról, hogy valahol is valakit felelősségre vontak volna ilyen mulasztásért. Igaz, azt mondjuk, összegyűjtésre váró aprópénz a sok üzemi tapasztalat. De ez az aprópénz, ami összegyűjtetlenül vár, sokra ráig. Milliók vesznek el, legalábbis ennyit nem teszünk bele a nép-gazdaság kasszájába.

Amint láttuk, ha tehetjük, betekintettek a gyárkapuk, a párnázott irodajátók mögé. Ha másként nem ment, ipari kémeiket csempészték be, vagy nehéz pénzeket fizettek egy-egy gyártási szabadalom átvételéért. Nálunk a jó tapasztalatok átvételéből, általánosításából senkinek sem származik kára — sőt ellenkezőleg: éppen a népgazdaság hasznára szolgálnak, az egész népet gyarapítjuk vele, ha közkinccsé tesszük. Olyan aprópénz ez, amely szüntelenül szaporodik, s bőséggel áll rendelkezésünkre, csak össze kell szednünk. Vegyük át egymástól mind-azt, ami jó, hasznos. Erdemes tanulni, okulni mások tapasztalatából, s minél többet hasznosítani ebből a közös kincsből.

NAGY PÁL

Négy és fél milliós beruházással új telephelyet épít a Szerszámkovács Ksz

A télen már költöznek a városból a kovácsok — jövőre több mint tízmillióra növekszik az export

A szegedi Szerszámkovács Ksz gyártmányai egyre népszerűbbek a külföldi piacon. A szövetkezet idei export-terve például nyolc és egy-negyed millió, s a harmadik negyedév végéig már

hat és fél millió forint értékű kéziszerszámot szállított

a nyugati és a népi demokrátiás országokba.

A szövetkezet termékeiből újabb kapitalista országok is rendeltek. Hollandia, Svájc, Belgium, Német Szövetségi Köztársaság, Törökország, Egyiptom után India, Líbia és több arab ország jelentkeztet vevőként. Noha még messze vagyunk az év végétől, a Szerszámkovács Ksz

csaknem teljes kapacitását már lekötötték 1963-ra. Eddig 11 millió 260 ezer forint értékű kéziszerszámra kötöttek szerződést a külföldi cégek, s ez a szövetkezet termelésének háromnegyed része.

Hovatovább a Szerszámkovács Ksz jelenlegi adottságával nem tud annyi kéziszerszámot gyártani, amennyit átvennének külföldről. A szövetkezet helyhiánnyal küzd, s ez akadályozza a további korszerűsítést, a termelési hatékonyság emelését. Ezen a helyzeten segítenek a második öt éves terv végéig. Az OKISZ

négy és fél millió forintot beruházást engedélyezett a szegedi szerszámkovácsoknak.

Ebből az összegből korszerű ipartelep építenek a nyugati ipari övezetben.

A szegedi Műszaki és Tervező Szövetkezet már készíti a terveket, s az év végén a kovácsműhely meg is kezd a kiköltözést az új helyre. Első ütemben az ő részükre építenek műhelyt előregyártott elemekből. Így felszabadul az alsóvárosi, Rákóczi utcai telep, s itt a csiszolók és szerelők tágasabb férőhelyet kapnak. Mivel az utóbbiak munkája »szük keresztmetszet« a szövetkezet termelésében, ez a megoldás egyszerűen a termelési hatékonyság növelését eredményezi. Újabb dolgozók is beállíthatnak, s ez a rész-

leg tovább fejlődhet. Jól járnak a kovácsok is:

egészségesebb körülmények között dolgozhatnak,

hiszen a Rákóczi utcában kevés a helyiségek levegője. Az új telepen harmadik műszakot állíthatnak be, megfe-

lő lesz az áramellátás. Végül, de nem utolsósorban a környék lakosságának régi panaszát nyer orvoslást: a kiköltözés után nem zavarja a családok nyugalma az ajakalapácsok szinte elviselhetetlen, reggel hat órá-tól este tízig tartó zöreje.

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK:

Szakmai képzés a postán

A Postás Szakszervezet Szakmaközi Bizottsága a TIT-tel közösen a szegedi postás dolgozók részére munkaszkolárát indít. Az 1962/63-as évre részletesen kidolgozták a továbbképzés tematikáját. Az előadások témái a posta forgalmi és műszaki szakágazatainak múltját, jelenét és fejlődését tervei ölelik fel. Az igen széles körű ismeretbővítő előadások célja: elősegíteni a posta mennyiségi és minőségi munkájának további fokozását.

Angyal Rezső

A konzervgyári iparvágány torgalma

Nyár elején hosszabították meg a Szegedi Konzervgyári iparvágányát, s azóta nem tíz, hanem 25 vasúti kocsi rakodása végezhető el rajta. Az új iparvágányra kiterít is építettek, úgyhogy egyidőben megrakhatnak és ki is üríthetnek vasúti kocsikat. A múlt hónapban

több mint 500 vagon fordult meg az iparvágányon, s a konzervgyárba érkező nyersárú és a már legyártott készárú nagyobbik részét vasúton szállították. Az export főként a Szovjetunióba,

Szovjet vegyész-mérnök az újszagedi szövőgyárban

Messziről jött kedves látogató kereste fel a napokban az Újszagedi Kender-, Lenszövő Vállalat »Kallai Éva« szocialista brigádját. Z. A. Szidorova vegyész-mérnök, Vjaznikból mint turista érkezett Szegedre, és munkahelyének, a »Szabad Proletár Textilgyár« egyik kommunista brigádja kérésének tett eleget, amikor

meglátogatta a velük levelező kapcsolatot tartó szocialista brigád.

Szidorova elvtársnő tolmácsolta a Prosenkova kommunista brigád jókívánságait, és átadta ajándékait az újszagedi gyár szocialista kollektívájának. A brigád tag-

jai meghatottan mondtak köszönetet a figyelmességért és

ők is küldtek ajándékot a Prosenkova-brigád tagjainak.

Ezt követően a vegyész-mérnök és a vendéglátók szívesen megbeszélést folytattak a szocialistabrigád-mozgalom továbbfejlesztésével kapcsolatban.

M. L.

Előlegosztás a balástyai ifjúsági tiszben

A balástya-alsógajonyal iskola Lenin ifjúsági termelő-szövetkezetében előleget osztottak a termelési év eddigi 3 ezer forintos bevételéből. A 22 úttörő lelkes figyelemmel kísérte Frányó Jánosné tanítónő, mint »tsz-elnök« beszámolóját. Ezután vita következett és egyöntetűen elfogadták a javaslatot a következők gyarapításáról, a »beruházásról«. Bába István javasolta, hogy a Szirtusvirág Tsz vezetőitől kellene kérni néhány kocsi trágárt a talajerő utánpótlására, Hegedűs Sándor pájtás pedig kezdeményezte, hogy nyolcvan darab öszibarackfát ültessenek. Faiskolát is szeretnének létesíteni, hogy a szemzést, oltást még jobban megismerjék. Dicséretet kapott Borbola Feri: ő locsolt legelőbbet. A közgyűlés nem volt híjával az új tagok felvételének sem. Az ifjúsági tisz-tagja csak az lehet, aki a közepesnél jobb tanuló.

Tótká Károly

Gépesített csatornakészítés

Árokásógép dolgozik az újszagedi Haladás Termelőszövetkezetben. A Szolnoki Vízügyi Építő Vállalat nyolc kilométer hosszúságú csatornát készített a kertészetben. 56 szórófejjel dolgozhat majd itt a korszerű esztétikus berendezés. 260 holdon káposztaféléket, paprikát, dinnyét és lucernát öntöznek a kertészet korszerűsítésének befejeztével.

